

DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE SALAJ

DECIZIA Nr. 21
din 3 aprilie 2008

Privind solutionarea contestatiei formulate de către S.C. SRL cu sediul social în loc. , B-dul nr. , judetul Sălaj, înregistrată la D.G.F.P. Sălaj sub nr. din .

Directia Generală a Finantelor Publice a judetului Sălaj a fost înștiintată de către Directia Judeteana pentru Accize si Operatiuni Vamale Sălaj prin adresa nr. din 12.12.2007 cu privire la contestatia formulată de catre S.C. SRL.

Urmare analizei modului de îndeplinire a conditiilor de procedură prevăzute la art.205, 206, 207 si art. 209 alin. (1) lit. a) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, s-au constatat următoarele:

Obiectul contestatiei îl constituie obligatia vamală în sumă totală de lei, stabilită prin Decizia nr. emisă de către organele de control din cadrul Directiei Judetene pentru Accize si Operatiuni Vamale Sălaj.

Decizia nr. a fost comunicată petentei la data de 16.11.2007 asa cum rezultă din confirmarea de primire existentă în copie la dosarul cauzei.

Contestatia a fost înregistrată la Directia Judeteana pentru Accize si Operatiuni Vamale Sălaj sub numarul din 10.12.2007 si a fost semnată în original de catre reprezentantul legal al societății.

Constatand că în speță sunt respectate prevederile art. 205, 206, 207 si 209 alin.(1) lit. a) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 prin Codul de procedură fiscală, republicată, D.G.F.P. Sălaj este investită să se pronunte asupra contestatiei formulate.

I. Societatea formulează contestatie împotriva Deciziei pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. si a Procesului verbal solicitând anularea acestora.

În sustinerea acestei cereri arată următoarele:

În fapt la data de 11.10.2007 reprezentantii Directiei Judetene pentru Accize si Operatiuni Vamale Sălaj au efectuat un control cu privire la bunurile introduse în leasing de societate. Urmare controlului s-a calculat o diferentă de accize si tva în sumă de lei respectiv lei, în sarcina societății.

Fată de obligatia achitării acestor diferente arată că potrivit art 25 din O.G. 51/1997 cumpărătorul este obligat să achite taxa vamală calculată la valoarea bunului si nu finantatorul operatiunii de leasing. Chiar dacă bunul nu ar fi fost cumpărat de către utilizator si acesta nu ar fi dorit să continue contractul de închiriere tot utilizatorul ar fi fost acela care avea obligatia să plătească impozitele si taxele retinute prin procesul verbal de control si nu societatea în calitate de finantator.

Consideră că sumele determinate la data încheierii operațiunii de leasing , respectiv data vânzării autoturismului și transmiterii dreptului de proprietate către utilizator sunt corect determinate, valoarea de paritate a euro față de leu fiind cea comunicată și folosită de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Sălaj la data depunerii cererii.

II. Din Decizia nr. 613/17.10.2007 pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare se retin următoarele:

2.1.

Obligații de plată suplimentare

Accize lei;

Tva lei.

2.1.1. Motivul de fapt

La controlul ulterior efectuat asupra documentului nr. din 09.01.2007 pentru regularizarea situației operațiilor vamale, deschise în baza prevederilor art. 25 (2) din O.G. 51/1997, s-a constatat că, quantumul datoriei vamale nu a fost stabilit pe baza elementelor de taxare și a cursului valutar în vigoare la data acceptării declarației de import a mărfurilor de 16.01.2006 când 1 EURO = lei, fiind aplicat cursul de 1 EURO = lei valabil la data încheierii operațiunii de leasing 09.01.2007.

Valoarea în vamă la data efectuării importului este de EURO

Valoarea reziduală lei

Diferență baza de impozitare accize lei

Diferență baza de impozitare tva lei

2.1.2. Temeiul de drept

Legea 86/2006 privind Codul vamal, art. 223, 237 (1), Adresa nr. 44138/06.08.2007 emisă de Autoritatea Națională a Vămilelor.

În baza prevederilor de mai sus s-a decis încasarea drepturilor vamale neachitate în momentul rezilierii operațiunii de leasing încheindu-se documentul pentru regularizarea situației operațiilor de leasing nr. /09.01.2007 pentru mărfurile importate cu DVI nr. /16.01.2007.

Din Procesul verbal nr. /11.10.2007 care a stat la baza emiterii deciziei nr.

/17.10.2007 se retine că motivul recalculării datoriei vamale constă în faptul că, quantumul datoriei vamale nu a fost stabilit pe baza elementelor de taxare și a cursului valutar în vigoare la data acceptării declarației de import a mărfurilor conform art. 223 coroborat cu art 237 alin. (1) din Legea 86/2006 privind aprobarea Codului vamal al României.

Având în vedere prevederile legale precum și adresa nr. 44138 din 06.08.2007 a A.N.V. s-a decis încasarea drepturilor vamale neachitate la momentul încheierii operațiunii de leasing DVI nr. din 16.01.2006 cu documentul pentru regularizarea situației operațiilor vamale deschise în baza prevederilor art. 25 (2) din O.G. 51/1997 în quantum de lei.

III. Având în vedere documentele existente la dosarul cauzei, motivele invocate de către contestatară în raport de constatările organelor de control vamal precum și prevederile dispozițiilor legale aplicabile în perioada controlată se retin următoarele:

În fapt S.C.

SRL a importat cu DVI nr. /16.01.2006 un autoturism de origine din Germania. Autovehiculul a fost introdus în țară în baza O.G.51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, respectiv **în regim de import cu exceptare de la plata drepturilor vamale pe perioada de derulare a contractelor de leasing încheiate de societate cu utilizatori persoane fizice și juridice**. La data 09.01.2007 societatea a solicitat încheierea operațiunii vamale motiv pentru care a fost emis documentul nr. 13/09.01.2007 pentru regularizarea situației operațiilor vamale deschise în baza prevederilor art. 27 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 51/1997 prin care s-au stabilit drepturi vamale în sumă de lei.

Urmare controlului ulterior inițiat de către D.J.A.O.V. asupra documentului nr. /09.01.2007 s-a constatat că valoarea datoriei vamale nu a fost stabilită pe baza elementelor de taxare și a cursului valutar în vigoare la data acceptării declarației vamale de import a mărfurilor așa cum este prevăzut de Legea 86/2006 privind aprobarea Codului vamal al României respectiv data de 16.01.2006 ci la data de 09.01.2007 data înregistrării documentului pentru regularizarea situației operațiunii vamale.

Astfel s-a decis încasarea drepturilor emitându-se Decizia nr. /17.10.2007 pentru diferentele constatate în valoare totală de lei.

Societatea a formulat contestație împotriva Deciziei nr. /17.10.2007 arătând că obligatia achitării acestor diferente, potrivit art 27 din O.G. 51/1997, revine utilizatorului care este obligat să achite taxa vamală calculată la valoarea bunului și nu finanțatorului operațiunii de leasing. De asemenea mai arată că în condițiile în care bunul nu ar fi fost cumpărat de către utilizator și acesta nu ar fi dorit să continue contractul de închiriere tot utilizatorul ar fi fost acela care avea obligatia să plătească impozitele și taxele reținute prin procesul verbal de control și nu societatea în calitate de finanțator.

În speță sunt incidente prevederile art 141 din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al României:

“(1) În cazul marfurilor importate pentru care legea prevede drepturi de import, precum și în cazul plasării marfurilor într-un regim de admitere temporară cu exonerarea parțială de drepturi de import, **datoria vamală ia naștere în momentul înregistrării declarației vamale**

(2) **Debitorul datoriei vamale este considerat titularul declarației vamale acceptate și înregistrate**” precum și ale art. 223 din Legea 86/2006 privind Codul vamal al României:

(1) Datoria vamală la import ia naștere prin:

a) punerea în liberă circulație a marfurilor supuse drepturilor de import;

b)(...)

(2) Datoria vamală se naște în momentul acceptării declarației vamale în cauză.

(3) Debitorul este declarantul. În situația unei reprezentări indirecte, persoana pe seama căreia se face declarația vamală este, de asemenea, debitor. Când se întocmește o declarație vamală pentru unul din regimurile menționate la alin. (1), pe baza unor date care au ca efect faptul că toate sau o parte a drepturilor legal datorate nu au fost încasate, persoanele care au furnizat informațiile necesare la întocmirea declarației și care știu sau care ar fi trebuit să știe că aceste informații erau false sunt, de asemenea, debitori.

Și potrivit art 148 din Legea nr.141/1997:

“(1) Cuantumul drepturilor de import se stabilește pe baza elementelor de taxare din momentul nasterii datoriei vamale” și ale art. 237 din Legea 86/2006 :

“(1) Cu excepția dispozițiilor contrare prevăzute în prezentul cod, cuantumul drepturilor de import sau export se determină pe baza elementelor de taxare din momentul nasterii datoriei vamale”.

Având în vedere prevederile legale enunțate se reține că la încheierea operațiunii vamale ca urmare a cererii formulate de către societate , nivelul datoriei vamale și cursul de schimb utilizat pentru determinarea acestora sunt cele în vigoare la data declarării mărfurilor sub regim vamal de import respectiv data de 16.01.2006.

Astfel prin Decizia nr. /17.10.2007, organele vamale, în urma controlului ulterior al încheierii operațiunilor vamale, în mod legal, au calculat drepturile vamale aferente **prin utilizarea cursului de schimb valutar în vigoare la data declarării mărfurilor sub regim vamal de import**, stabilind diferențe față de sumele stabilite prin documentele de regularizare a situației respectiv documentul nr. /09.01.2007 pentru regularizarea situației operațiunilor vamale, în sumă de lei.

În ceea ce privește motivația contestației potrivit căreia utilizatorul are obligatia de a plăti diferența de datorie vamală constatată prin Decizia /17.10.2007 nu se poate reține în soluționarea favorabilă a contestației întrucât potrivit art. 141 alin (2) din Legea 141/1997 privind Codul vamal al României respectiv art. 223 din Legea 86/2006 privind Codul vamal al României **“Debitorul datoriei vamale este considerat titularul declarației vamale acceptate și înregistrate”**, **“Debitorul este declarantul”** respectiv S.C. SRL așa cu reiese din DVI /16.01.2006.

Având în vedere cele reținute precum și prevederile legale incidente cauzei se va respinge ca neîntemeiată contestația formulată pentru suma de lei reprezentând datorie vamală.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei în temeiul actelor normative enunțate și al Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată se

DECIDE:

1. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de către S.C. SRL pentru suma de lei reprezentând datorie vamală.

2. Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Sălaj în termen de 6 luni de la comunicare.

DIRECTOR EXECUTIV

ec.

E.P./4 ex